

BIULETYN *informacyjny*

w numerze:

	Str.
● Wytyczne Prezydium ZG na rok 1965	1—3
● Imprezy XX-lecia	4—5
● Zalecenia IX Plenum ZG PTTK dla Okręgu Mazowieckiego	6
● Muzeum w zamku Grodno	6
● Prezydium obraduje	7
● Zarządzenie przewodniczącego GKKFiT w sprawie obozowisk turystycznych	7
● Konkurs fotograficzny	8

ZARZĄDU GŁÓWNEGO PTTK
WRZESIEŃ 1964 Nr 68

WYTYCZNE PREZYDIUM ZG PTTK DO DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNEJ TOWARZYSTWA NA ROK 1965

Wstępnej oceny dotychczasowego przebiegu wykonania tegorocznych zadań PTTK — w roku 1964 nastąpił dalszy rozwój organizacyjny. Towarzystwo, wzrosła i wzbogaciła się działalność programowa. Poważny wpływ na pozytywne wyniki pracy ogólniejsze miały obchody XX-lecia PRL. Stały się one okazją do wzmożenia pracy społecznej, podejmowania i realizacji nowych inicjatyw i zadań w ramach PTTK-owskiego czynu na XX-lecie PRL. Tematyka Polskiej Ludowej, osiągnięcia budownictwa socjalistycznego dominowały w programach imprez, wycieczek, odczytach, wystawach i innych formach naszej działalności. Działalność programowo-organizacyjna PTTK w dużym stopniu przyczyniła się do spopularyzowania w społeczeństwie dorobku 20 lat naszej Ludowej Ojczyzny.

W roku bieżącym pogłębiona została współpraca ze Związkami Zawodowymi. Dalszej poprawie uległy warunki działania w oparciu o Główny i terenowe Komitety Kultury Fizycznej i Turystyki.

Do najpoważniejszych osiągnięć 1964 roku zaliczyć należy jasne określenie roli i uprawnień, a także kierunków działania PTTK wśród młodzieży. Zawarte porozumienia z Ministerstwem Oświaty i Komitetem Centralnym Związku Młodzieży Socjalistycznej otwierają dla Towarzystwa dostęp do wszystkich młodzieżowych środowisk, w szczególności do młodzieży szkolnej i robotniczej.

Wyniki bieżącego roku stanowią dobrą podstawę do wzbogacenia działalności programowej, do znacznie większego rozwoju organizacyjnego PTTK w roku 1965.

Działalność programowa w roku przyszłym powinna być szczególnie bogata ze względu na kulminacyjne nasilenie obchodów 1000-lecia Państwa Polskiego. Nadto w roku 1965, zgodnie ze Statutem, odbędzie się VI Walny Zjazd Delegatów PTTK, poprzedzony akcją wyborczą we wszystkich Oddziałach.

Towarzystwo nasze realizować będzie główne zadania stojące przed organizatorami ruchu turystycznego w Polsce, a przed PTTK — jako organizacją przodującą w tym ruchu — w szczególności.

Zgodnie z tym, działalność programowo-organizacyjna PTTK w odniesieniu do organizacji i obsługi ruchu turystycznego, powinna być prowadzona w następujących kierunkach:

- 1) deglomeracji ruchu turystycznego. W tym zakresie akcje PTTK powinny być w maksymalnym stopniu „odkrywcze”, popularyzujące nowe lub mało znane i frekwentowane tereny;
- 2) przedłużenia sezonu turystycznego. W odniesieniu do sezonu zimowego, dotyczy to zwiększenia akcji w m-cu styczniu. Turystyczny sezon letni powinien się rozpoczynać od połowy kwietnia i trwać do października;
- 3) zapewnienia wycieczkom właściwego programu

WYTYCZNE PREZYDIUM ZG PTTK DO DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNEJ TOWARZYSTWA NA ROK 1965

Ciąg dalszy ze str. 1

krajoznawczo-turystycznego oraz fachowego kierownictwa;

4) upowszechnienia zasad prawidłowego uprawiania i organizowania turystyki;

5) zapewnienia wszechstronnej, dostępnej i celowej informacji oraz poradnictwa krajoznawczo-turystycznego zarówno organizatorom turystyki, jak i indywidualnym turystom;

6) upowszechnienia zasad kultury uprawiania turystyki, szczególnie w odniesieniu do zachowania się turystów w środowisku przyrody, stosunku do ludności miejscowej, do zwiedzanych obiektów krajoznawczych, do urządzeń turystycznych i walki z hałasem, przestrzegania bezpieczeństwa przeciwpożarowego itp.

GLÓWNE ZADANIA W POSZCZEGÓLNYCH DZIAŁACH PRACY ORGANIZACYJNO-PROGRAMOWEJ PTTK

I. Działalność organizacyjna

1. Przeprowadzenie w pierwszym kwartale 1965 r. akcji wyborczej delegatów na VI WZD PTTK, zgodnie z regulaminem i wytycznymi ZG PTTK (zostaną wydane w XI.1964 r.).

2. Rozwinięcie sieci organizacyjnej ogniw PTTK poprzez:

a) planową akcję Zarządów Okręgów tworzenia Oddziałów terenowych, szczególnie w miastach powiatowych oraz Oddziałów Zakładowych w zakładach zatrudniających ponad 500 pracowników i posiadających przygotowany aktyw w Kołach Zakładowych;

b) planową akcję Zarządów Oddziałów tworzenia: Kół Zakładowych w wytypowanych zakładach pracy, szczególnie w tych, w których działają wyszkoleni organizatorzy turystyki;

Kół terenowych w miejscowościach, w których nie ma perspektyw utworzenia Kół Zakładowych — Klubów specjalistycznych dla zainteresowanych jedną lub kilku pokrewnymi rodzajami turystyki kwalifikowanej (wodniacy, kolarze, motorowcy itp.). Kluby te, obok swych podstawowych funkcji, powinny spełniać rolę ośrodków życia kulturalnego dla swych środowisk.

3. Włączenie do sieci organizacyjnej Towarzystwa w Oddziałach Szkolnych Kół Krajoznawczo-Turystycznych na prawach członków nadzwyczajnych (zbiorowych) Oddziałów, zgodnie z porozumieniem PTTK z władzami szkolnymi

4. Włączenie w szereg aktyw PTTK nowych działaczy ze środowisk aktywnych społecznie, jak: działacze kulturalni, nauczyciele, literaci, dziennikarze, naukowcy, szczególnie z dziedzin nauki związanych z krajoznawstwem, działacze organizacji młodzieżowych, zwłaszcza ZMS, ZMW, ZSP, ZHP.

II. Szkolenie kadr

1. Skupienie środków i sił dla wyszkolenia i doszkalania kadr:

a) przewodników turystyki kwalifikowanej, zwłaszcza turystyki motorowej, kolarskiej, kajakowej, pieszej i górskiej, niezbędnych dla rozwoju i prawidłowego uprawiania tych dziedzin turystyki w środowiskach zakładów pracy, w Kołach i Klubach PTTK;

b) organizatorów turystyki młodzieżowej spośród samej młodzieży (I stopień) oraz wśród nauczycieli, głównie opiekunów SKKT (II stopień);

c) przewodników turystycznych niezbędnych dla obsługi ruchu turystycznego.

2. Kontynuowanie szkolenia organizatorów turystyki w zakładach pracy.

3. Podjęcie akcji szkolenia wykładowców i prelegentów dla unifikacji zakresu, form i metod szkolenia w PTTK.

4. Zweryfikowanie obowiązujących programów kursów szkoleniowych pod kątem przystosowania ich do aktualnych potrzeb, praw i obowiązków absolwentów określonych w odpowiednich regulaminach.

5. Wydanie cyklu skryptów do podstawowych tematów.

III. Działalność wśród młodzieży

1. Aktywizacja Komisji Młodzieżowych PTTK wszystkich szczebli organizacyjnych, tworzenie nowych Komisji Młodzieżowych w Oddziałach, w oparciu o współdziałanie i poprzez włączenie do udziału w Komisjach aktywu Związku Młodzieży Socjalistycznej i nauczycieli.

2. Aktywizacja Zarządów Oddziałów i Okręgów oraz komisji problemowych i turystyki kwalifikowanej dla realizacji uchwał VIII i IX Plenum ZG PTTK w sprawach młodzieżowych.

3. Planowe działanie w kierunku:

a) aktywizacji środowisk młodzieży robotniczej w ruchu turystycznym — przy współudziale z ZI;
b) rozwinięcia pracy krajoznawczo-turystycznej wśród młodzieży szkolnej, w pierwszym rzędzie — zrzeszonej w SKKT, w porozumieniu z władzami szkolnymi i ZHP,

c) umocnienia działalności organizacyjnej i krajoznawczo-turystycznej w środowisku młodzieży studenckiej we współdziałaniu z ZSP.

4. Popularyzowanie wśród młodzieży starszej „Autostopu” przy jednoczesnym nadawaniu tej akcji bogatszego i atrakcyjniejszego programu krajoznawczo-turystycznego.

IV. Przewodnictwo

1. Podwyższenie poziomu kwalifikacji i zwiększenie ilościowe kadry przewodników, dla zaspokojenia potrzeb rosnącego ruchu turystycznego. Należy przyjąć, że w roku 1965 liczba przewodników powinna wzrosnąć o co najmniej 50%.

2. Ścisłe powiązanie przewodników z działalnością społeczną Towarzystwa, z aktywnym komisji problemowych, turystyki kwalifikowanej oraz pionu młodzieżowego.

3. Usprawnienie obsługi przewodniczej wycieczek organizowanych i zgłaszanych przez biura podróży.

V. Krajoznawstwo, ochrona przyrody, opieka nad zabytkami

1. Upowszechnianie krajoznawstwa, ochrony przyrody i opieki nad zabytkami we wszystkich formach działalności programowo-organizacyjnej PTTK, a zwłaszcza poprzez programowanie wycieczek turystyki powszechnej, wycieczek i imprez turystyki kwalifikowanej, kursów szkoleniowych, odczytów, wystaw itp.

2. Popularyzacja zasad współczesnego krajoznawstwa i przepisów ochrony przyrody, a także wartości i piękna zabytków przy wykorzystaniu nowoczesnych środków i metod propagandy.

3. Usprawnienie działalności i polepszenie warunków pracy poradni krajoznawczo-turystycznych PTTK. Objęcie obowiązkami punktów „IT” (wg jednolitego systemu informacji turystycznej) wszystkich poradni krajoznawczo-turystycznych PTTK.

4. Nadanie właściwego programu udziałowi PTTK:
a) w obchodach 1000-lecia Państwa Polskiego; kontynuacji obchodów 20-lecia PRL, zwłaszcza na terenach, na których 20 rocznica wyzwolenia przypada na rok 1965;

b) w „Tygodniu Lasu” i „Dniach Ochrony Przyrody”;

c) w „Dniach Ochrony Zabytków”.

VI. Turystyka kwalifikowana

1. Popularyzowanie turystyki kwalifikowanej w środowiskach zakładów pracy, wzmocnienie działalności Kół Zakładowych w tej dziedzinie.

WYTYCZNE PREZYDIUM ZG PTTK DO DZIAŁALNOŚCI PROGRAMOWO-ORGANIZACYJNEJ TOWARZYSTWA NA ROK 1965

Dokończenie ze str. 1 i 2

2. Rozwinięcie i wzbogacenie form i metod upowszechniania podstawowych umiejętności uprawiania turystyki kwalifikowanej (zasady biwakowania, orientacja w terenie, znajomość i umiejętność korzystania ze sprzętu itp.).

3. Dostosowanie form i metod, skali trudności, stopnia atrakcyjności w turystyce kwalifikowanej do potrzeb i możliwości młodzieży, w zależności od kategorii wieku. M. innymi wprowadzenie w życie i upowszechnienie systemu odznak PTTK, uwzględniającego odznakę dla młodzieży szkolnej.

4. Realizacja Centralnego i Okręgowych Kalendarzy Imprez Turystycznych. Głównym tematem, wpływającym na układ tras, miejsce i program zakończenia imprez będą nadal obchody 1000-lecia Państwa Polskiego i 20-lecia PRL. W kalendarzu imprez należy uwzględnić specjalne imprezy dla młodzieży polskiej, a w imprezach tradycyjnych wprowadzać specjalne trasy (odrębne) dla młodzieży.

5. Przeprowadzanie, wspólnie z CRZZ następujących imprez centralnych:

a) Centralnego Rajdu Narciarskiego „Karkonosze 1965” w I dekadzie marca,

b) Centralnego Zlotu Turystycznego „Śladami Polski Piastowskiej” na terenach nadgoplańskich w I połowie czerwca z udziałem turystów pieszych, kolarzy, motorowców i wodniaków oraz młodzieży,

c) Centralnego Zlotu Turystycznego „Szlakami Lenina” w I połowie września z udziałem turystów górskich, motorowców i kolarzy.

6. Zorganizowanie, wspólnie z WKZZ na terenie województw, na których rocznica wyzolenia przypada na 1965 rok — 6 imprez ogólnopolskich pod hasłem 1000-lecia Państwa Polskiego i 20-lecia PRL. W pozostałych województwach, w których nie odbędą się centralne imprezy — wzbogacić o wymienione hasła i program tradycyjne imprezy wojewódzkie.

7. Zorganizowanie międzynarodowych imprez:

a) Międzynarodowego Rejsu Żeglarskiego po Wielkich Jeziorach Mazurskich w połowie czerwca,

b) XXIV Międzynarodowego Splywu na Dunajcu w czerwcu,

c) X Międzynarodowego Splywu na Brdzie w sierpniu.

8. Zorganizowanie 6 centralnych Zlotów Przewodników Turystyki Kwalifikowanej PTTK dla turystyki: pieszej, kolarskiej, motorowej, górskiej, kajakowej,

narciarskiej przy zapewnieniu programu szkoleniowego i wymiany doświadczeń.

VI. Propaganda i wydawnictwa

1. Wzbogacenie form i operatywne wykorzystywanie nowoczesnych środków propagandy dla:

a) upowszechnienia aktualnych problemów turystyki i naszego Towarzystwa,

b) popularyzowania programu działania PTTK i poszczególnych akcji Towarzystwa,

c) reklamy usług świadczonych przez PTTK.

2. Upowszechnianie czytelnictwa i prenumeraty czasopism krajoznawczo-turystycznych: MT „Światowid”, „Poznaj swój Kraj”, rocznika „Wierchy”, biuletynów organizacyjnych. Popularyzowanie czytelnictwa wydawnictw krajoznawczo-turystycznych. Rozszerzenie sieci bibliotek. Usprawnienie ich pracy.

3. Wykorzystanie dla celów propagandowych lokali i obiektów PTTK.

4. Inicjowanie, opracowywanie i opiniowanie nowych wydawnictw przewodnikowych, informatorów i poradników krajoznawczo-turystycznych.

5. Realizacja własnego planu wydawniczego w zakresie wydawnictw metodycznych, poradnikowych, wzorcowych.

VII. Wczasy turystyczne

1. Zwiększenie akcji wczasów do liczby 31 tys. uczestników, w drodze:

a) przedłużenia sezonu turystycznego,

b) organizacji wczasów na nowych terenach,

c) włączenia nowych obiektów.

2. Polepszenie jakości świadczeń i warunków noclegowych.

Prezydium ZG PTTK zatwierdzając powyższe wytyczne do działalności programowo-organizacyjnej Towarzystwa na rok 1965 — zobowiązuje Komisję Społeczne oraz Biuro Zarządu Głównego do wydania szczegółowych instrukcji określających tryb i terminy sporządzania planów:

1) rozwoju sieci Kół, Klubów i Oddziałów,

2) szkolenia kadr,

3) kalendarza imprez,

4) wytyczania, znakowania i budowy szlaków i narciastrad,

5) wydawnictw PTTK.

Warszawa, dnia 26.VIII.1964 r.

ZŁOTY MEDAL AIT DLA WICEPREZESA ZG PTTK J. PRZEZDZIECKIEGO

15.VIII. br. w trakcie zakończenia Międzynarodowego Rajdu Kolarskiego i Mopedowo-Skuterowego, wstępnie polski projekt ustanowienia Międzynarodowego Medalu AIT odbyło się w Ośrodku PTTK Nida — Ruciane kolejne posiedzenie Komisji Kolarskiej AIT (Międzynarodowego Związku Turystycznego), które w tym celu wybrało w skład komisji Kolarskiej AIT p. C. Reginald Shaw. W zebraniu wzięli udział członkowie Komisji AIT (8 osób — przybyłych z Anglii, Belgii, Francji, Polski), zaproszeni przedstawiciele grup zagranicznych w Rajdzie (CSRS, Węgry) i kierownictwo Rajdu. PTTK

W czasie zebrania, oprócz spraw formalno-organizacyjnych, przyjęto wstępnie polski projekt ustanowienia Międzynarodowego Medalu AIT za zasługi dla rozwoju międzynarodowej turystyki kolarskiej. Członkowie Komisji Kolarskiej AIT (Międzynarodowego Związku Turystycznego), nie za doskonałą organizację trwania Rajdu. Podkreślono poważną ilość uczestników (847 osób) oraz udział turystów z krajów zachodnich (109 osób z 9 krajów). Dla Polaków biorących udział w zebraniu wstrząsającą chwilą było przyznanie Wiceprezesowi ZG Przewodnikowi składamy serdecznie gratulacje.

Na specjalne podkreślenie zasługi fakt, że jest to trzecie tego typu odznaczenie przyznane przez AIT w ciągu ostatnich 10 lat, a pierwsze dla przedstawiciela Polski.

Uroczyste wręczenie medalu odbyło się w trakcie oficjalnego zakończenia Rajdu. Wiceprezesowi ZG PTTK kol. J. Przewodnikowi składamy serdecznie gratulacje.

CENTRALNY ZLOT TURYSTYCZNY XX-lecia PRL

Centralny Zlot Turystyczny na XX-lecie PRL organizowany przez PTTK i CRZZ w ramach Centralnych Spartakiad Tysiąclecia z wzięciem centralnych rajdów — pieszego, motorowego i kolarskiego zgromadził w Zemborzycach pod Lublinem 1360 uczestników.

Tak więc w ramach XII Ogólnopolskiego Rajdu Pieszego starło się w Zemborzycach w dniach 20-22 lipca 433 piechurów, w ramach Centralnego Rajdu Motorowego 812 motorowców, w Centralnym Rajdzie Kolarskim — 80 kolarzy.

Na terenie zalesionego ośrodka wczasów miejskich w Zemborzycach rozbito dla przybyłych turystów miasteczko namiotowe. Dzięki zapobiegliwości i trosce gospodarzy zaopatrzenie gastronomiczne miasteczka było doskonałe. Liczne stałe i ruchome punkty żywnościowe, jak kawiarnia, kioski i barobusy były świetnie zaopatrzone i wydawanie posiłków — niestety za drogie — odbywało się błyskawicznie.

W Zlocie liczny udział wzięli turyści piesi. Na 15 trasach Lubelszczyzny (od 3- do 14-dniowych) wędrowało 87 drużyn, z czego w ramach V Ogólnopolskiego Rajdu Wysocko kwalifikowanego na 7 trasach niezagospodarowanych — 93 osoby. Najwięcej piechurów przywędrowało z Lubelszczyzny (125 osób), następnie piechurzy z Warszawy, Poznania i Łodzi. W zawodach na orientację w terenie — cieszących się coraz większą popularnością zwłaszcza wśród młodzieży — współzawodniczyło 12 drużyn. Pierwsze miejsca zajęła drużyna „Babelków” z Gdańska, drugie OKTP Gdańsk, trzecie Klub Słoneczny z Warszawy. Zwycięzcy otrzymali wartościowy sprzęt turystyczny.

Turystykę motorową reprezentowało 812 motorowców — 471 kierowców i 341 pasażerów.

Z turystów zagranicznych udział w imprezie wzięli motorowcy z Drezna (7 osób). Zgodnie z regulaminem Centralnego Rajdu Motorowego przeprowadzone zostały turystyczne sprawnościowe konkursy (zakładanie biwaków turystycznych). Pierwsze nagrody zdobyli turyści z Łodzi, Swinoujścia i Lublina.

W gymkhanie motocyklowej uczestniczyło łącznie 61 kierowców, w tym 7 Niemców. Pierwsze miejsce zajął przedstawiciel Warszawy, II Zgierz, III Łodzi.

W kolarskim torze przeszkód pierwsze miejsca zajęli kolarze ze Szczecina, Lublina i Głogowa, otrzymując — podobnie jak w pozostałych konkursach — sprzęt turystyczny. Kolumna 452 motorowców przedelfowała ulicami Lublina, po czym delegacja turystów złożyła

wieńce pod pomnikiem Wdzięczności i wzięła udział w uroczystym odsłonięciu tablicy pamiątkowej na gmachu PWRN byłej siedzibie PKWN, gdzie po złożeniu wiązanki kwiatów turyści-motorowcy zaciągnęli wartę honorową.

Zarówno 20 jak i 21 lipca wieczorem przy ognisku w miasteczku zlotowym umilały czas występy zespołów artystycznych. Występ kabaretu „Czort” wraz z gawędą historyczno-regionalną Leszka Siemiona zainaugurował pierwszy wieczór rozrywkowy Zlotu. W drugim dniu wystąpił Kabaret Piosenki z Woj. Domu Kultury z Lublina oraz amatorskie zespoły FSO z Lublina i „Amore” z WSK. Gwóździem programu stała się Zgaduj-Zgadula turystyczna, przeprowadzona w 3 etapach. Zdumiewający i godny zażdrości był zasób wiadomości zdobywcy II miejsca, 12-letniego Marka Karłowicza z Klubu „Pszczółek” z Pszczelnej Woli.

W centralnym ognisku w dniu 21.VII wzięli udział Wiceprzewodniczący CRZZ i Prezes ZG PTTK tow. Piotr Gajewski, Z-ca Przewodniczącego GKKFiT tow. Michał Jekiel, Sekretarz Generalny ZG PTTK tow. Stefan Strugulski oraz przedstawiciele władz terenowych z przewodniczącym WKZZ tow. Stefanem Ciołkowskim.

MIĘDZYNARODOWY TURYSTYCZNY RAJD AIT PTTK

W dniach 13—16 sierpnia br. odbyło się zakończenie jednej z najważniejszych organizowanych w roku bieżącym imprez turystyki kwalifikowanej, jaką był Międzynarodowy Rajd Kolarski i Mopedowo-Skuterowy.

Już po raz drugi Alliance Internationale de Tourisme (Międzynarodowy Związek Turystyczny) powierzył naszymu Towarzystwu zorganizowanie takiej imprezy.

W roku 1959 w Zakopanem na Międzynarodowym Turystycznym Rajdzie Kolarskim AIT — PTTK spotkało się około 500 kolarzy krajowych i zagranicznych. Grupa kolarzy zagranicznych liczyła wtedy około 60 osób.

W roku bieżącym na metę rajdu do ośrodka PTTK w Nidzie k/Rucianego przybyło 738 kolarzy polskich i 109 zagranicznych.

Na mecie przywitaliśmy Anglików, Belgów, Czechów, Duńczyków, Francuzów, Niemców, Syryjczyków i Węgrów.

Na imprezę naszą przyjechał Przewodniczący Komisji Kolarskiej AIT C. Reginald Shaw, przyjechał również wraz z żoną redaktor „Le Cycliste” Andre Rabault, który szeroko propagował rajd na łamach

Prezes ZG PTTK Piotr Gajewski omówił osiągnięcia Polskiej Ludowej, a w tym i turystyki polskiej, nawiązując do historycznych dni sprzed 20 lat na terenie Lubelszczyzny. Po krótkich przemówieniach Wiceprzewodniczącego GKKFiT i przedstawicieli miejscowych władz, Szef Zespołu Programowego ZG PTTK Wojciech Militz złożył Prezesowi ZG PTTK meldunek z wykonania czynów społecznych, podjętych przez PTTK-owców w całym kraju dla uczczenia Dwudziestolecia naszego Państwa.

22 lipca w przedpołudniowych godzinach oficjalnym ogłoszeniem wyników imprez Zlotowych i Zgaduj-Zgaduli oraz poźnym przemówieniem przedstawicieli władz miejscowych zakończono Zlot.

W sumie, za organizację imprezy należą się słowa uznania Okręgowi PTTK, WKZZ oraz miejscowym władzom.

Nie przemyślany był jedynie zbyt obfity program estradowy trwający do późnych godzin wieczornych, zwłaszcza w drugim dniu Zlotu.

Nie wpływa to jednak na ogólną opinię o tej starannie przeprowadzonej imprezie, ani też nie może umniejszyć wielkiego wysiłku społecznego, za który należą się aktywowi turystycznemu z Lublina serdeczne podziękowania.

(K. J.)

swojego pisma. Spotkaliśmy się ponownie z całą pięciosobową rodziną państwa Ölinger z Francji.

Ze starych znajomych przyjechał również z całą węgierską grupą Janos Földes.

Poza kolarzami, którzy tak licznie stawili się w Nidzie oczekiwaliśmy jeszcze mopedzistów i skuterzystów. Było to pewnego rodzaju powtórzenie. Po raz pierwszy bowiem Komisja Turystyki Motorowej zorganizowała specjalną imprezę dla turystów posiadających ten rodzaj pojazdów. I tu spotkał nas zawód — na zgłoszonych z kraju i zza granicy motorowców do Nidy przyjechało tylko 15.

Wnioski z tego są jasne. Trzeba bardziej zająć się tą grupą turystów, zainteresować ich naszymi imprezami.

Drogę do tego mamy otwartą. Podpisaniem porozumienia z ZG i Ministerstwem Oświaty ułatwiamy współpracę z młodzieżą, która na pewno interesuje się tą dyscypliną turystyczną i włączy się aktywnie do wspólnego z nami działania.

Konieczne jest również dokładniejsze omówienie tego zagadnienia z Biurem Turystyki Zagranicznej

PTTK, które na pewno może wśród kontrahentów zagranicznych znaleźć chętnych na tego rodzaju imprezy choćby w Czechosłowacji czy NRD, gdzie moped jest bardzo popularny.

Dnia 13.VIII. br. wszyscy uczestnicy Rajdu zbrali się na uroczystym otwarciu imprezy.

Po przemówieniu Przewodniczącego Komitetu Organizacyjnego — Wiceprezesa ZG PTTK Jerzego Przeddzieckiego, złożeniu meldunku przez kierownika Rajdu Wojciecha Militza oraz podniesieniu flagi — wystąpił przy ognisku z lekkim rozrywkowym programem chór Jana z Olsztyna.

Dzień 14.VIII. był dniem obowiązkowych konkursów turystycznych.

Kolarze brali udział w jeździe na regularność na 56-kilometrowej trasie Nida — Piecki — Nida.

Zwycięzcami w tej konkurencji zostali:

- 1) Stanisław Bruszewski — Polska
- 2) Vera Samohylov — CSRS
- 3) Jerzy Korzeniecki — Polska.

Mopedysty przeprowadzili konkurs jazdy ciągłej na trasie 5-kilometrowej.

Konkurs ten wygrali:

- 1) Krystyna Kościńska
- 2) Ryszard Glinkowski
- 3) Zygfryd Frankiewicz

Wieczorem odbyły się występy Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Kadzidło”, a następnie „Wieczór przyjaźni przy ognisku”, wspólne pieśni, występy poszczególnych grup uczestników rajdu.

Dnia 15.V. br. w godzinach rannych przeprowadzono konkurs „przełaj kolarski”, w którym trzy pierwsze miejsca zajęli:

- Robert Lazareth — Francja
- Emil Cihak — CSRS
- Józef Karski — Polska

oraz motorowy turystyczny tor przeszkód, w którym zwyciężyli:

- 1) Michał Baudisz
- 2) Stanisław Grzybowski
- 3) Eligiusz Marczek.

O godzinie 17,00 rozpoczęło się uroczyste zakończenie imprezy z ogłoszeniem wyników i rozdaniem nagród. W uroczystości tej wzięli udział zaproszeni goście, wśród których powitaliśmy:

z władz centralnych Wiceprzewodniczącego GKKFiT — M. Jekiela, Dyr. Dep. Ruchu Turystycz. GKKFiT — St. Ostrowskiego, Przedstawiciela PZMot — St. Zielińskiego z władz wojewódzkich Przewodniczącego PWRN Olsztyn — tow. Gączowskiego, Sekretarza KW Olsztyn — tow. K. Rokoszewskiego oraz przedstawicieli władz miejscowych z Pisu i Rucianego.

Do zbranych przemówił Przewodniczący Komisji Kolarskiej AIT — pan C. Reginald Shaw, dziękując za bardzo dobre przygotowanie imprezy i podkreślając, że przychy-

niła się ona do zacieśnienia przyjaźni, jaka łączy turystów z całego świata.

Następnie przemówił Przewodniczący PWRN Olsztyn — Gączowski. Po przemówieniu na ręce tow. Gączowskiego złożył pozdrowienia od Lorda Mayora z Coventry przedstawiciel Wielkiej Brytanii p. W. Adler.

Zwycięzcami Rajdu Kolarskiego zostali:

- 1) Jerzy Korzeniecki
 - 2) Stanisław Radomski
 - 3) Wiesław Horak
- oraz Mopedowo-Skuterowego:

- 1) Ryszard Glinkowski
- 2) Michał Baudisz
- 3) Eligiusz Marczek.

Wiceprezes ZG PTTK Jerzy Przeddziecki, Przewodniczący KTKol. ZG PTTK — Jerzy Goszczyński i Przewodniczący KT MOT ZG PTTK — Henryk Walkowski wręczyli zwycięzcom nagrody.

SZLAKIEM WALK O WAŁ POMORSKI

Na starcie IV Ogólnopolskiego Złotu Turystycznego „Szlakiem Walk o Wał Pomorski” stanęło ponad 530 uczestników.

W Rzewnicy nad jeziorem Szczytno, gdzie miało miejsce zakończenie Złotu, rozlokowali się w namiotach turyści z woj. poznańskiego, bydgoskiego, szczecińskiego, gdańskiego, opolskiego. Wśród turystów koszalińskich najliczniej reprezentowany był oddział złotowski.

Turyści wysłuchali wspomnień uczestników walk o Wał Pomorski; następnie ob. Kłoskowski przedstawił w skrócie zebrany historię Ziemi Człuchowskiej, red. Strugarek z Polskiego Radia w Poznaniu przekazał pozdrowienia od Okręgu

Opuszczono flagę — Rajd został zamknięty. Wieczorem odbyło się pożegnalne ognisko z bardzo atrakcyjnymi występami Ludowego Zespołu Pieśni i Tańca „Łowicz”.

Tak wyglądało spotkanie turystów w Nidzie, a teraz kilka słów o organizacji imprezy.

Ośrodek PTTK w Nidzie starannie przygotował się do przyjęcia tak wielkiej ilości turystów.

Kierownictwo obiektu oddało do dyspozycji uczestników Rajdu dużą ilość kajaków i żaglówek, obiekt był czysty, posiłki wydawane sprawnie.

Organizatorzy olsztyńscy postarali się o dobre zaopatrzenie i zabezpieczyli ośrodek pod względem gastronomicznym, zorganizowali przy pomocy miejscowego aktywu szereg ciekawych wycieczek, sprawnie realizując bogaty program pobytu uczestników w Nidzie.

(K. G.)

Poznańskiego PTTK. Wieczór zakończyła zabawa taneczna, w której — oprócz turystów — brało udział ok. 300 mieszkańców pobliskiej wsi.

Następnego dnia odbyły się konkursy turystyczne. W pierwszym — konkursie rozbijania namiotów — najlepszy okazał się studencki zespół z Międzyuczelnianego Oddziału PTTK w Poznaniu. W następnych konkursach sprawnościowych „wyzywali” się motorowcy i kolarze. Na zakończenie rozdano nagrody, a potem uczestnicy Złotu zjedli tradycyjną grochówkę.

Wszyscy uznali, że Oddział PTTK w Człuchowie bardzo sprawnie zorganizował tę imprezę.

IX SPŁYW KAJAKOWY NA BRDZIE

Piękny szlak wodny Brdy na przestrzeni od Nowej Brdy do Bydgoszczy jest terenem corocznie organizowanego Międzynarodowego Spływu Kajakowego na Brdzie.

Tradycja organizacji Międzynarodowych Spływów Kajakowych na Brdzie sięga czasów przedwojennych. Spływy odbywały się już w latach 1937—1939.

Na tegoroczny, IX Spływ, który odbywał się w dniach 6—16 sierpnia br. prowadziły dwie trasy łączące się na trzecim etapie koło zapory w Mylhofie. Spływ na trasie 194 km prowadził przez 21 jezior, 4 przenoski, pochylnię w Mylhof i przejście śluz w Bydgoszczy.

Dzienne programy dnia, w których długość przepływu dostępna była nawet dla mniej wytrwałych kajakowców, podkreślały turystyczno-krajoznawczy charakter spływu (np. biwakowania). Miła atmosfera

koleżeńską zespoliła uczestników krajowych i zagranicznych w jedną turystyczną rodzinę.

W ogólnej liczbie 283 uczestników IX Spływu wzięli udział po raz pierwszy — Anglicy (11 osób) i Niemcy z NRF (3 osoby) oraz jak zwykle — Niemcy z NRD (19 osób).

Z turystów krajowych najliczniejsze były zespoły miejscowe. Tak więc przodowała: Brodnica, Gdańsk („Kaszubi” z s/y „Burek”) i Bydgoszcz. Przybyli także turyści z Krakowa, Jeleniej Góry, Katowic, Rabki, Nowego Sącza, Tarnowa i Białegostoku.

W uroczystości zamknięcia Spływu wzięli udział z ramienia ZG PTTK — Sekretarz Generalny S. Strogulski, Skarbnik ZG W. Kwaśniewski, Przewodniczący Komisji Turystyki Kajakowej Z. Kulczycki,

Dokończenie na str. 6

ZALECENIA IX PLENUM ZG PTTK DLA OKRĘGU MAZOWIECKIEGO

(UZUPEŁNIENIE UCHWAŁY ZAMIESZCZONEJ
W POPRZEDNIM NUMERZE BIULETYNU)

IX Plenum Zarządu Głównego zobowiązuje Zarząd Okręgu Mazowieckiego do zwrócenia szczególnej uwagi na usunięcie niedociągnięć, wskazując jednocześnie konieczność opracowania kompleksowego programu rozwoju PTTK na terenie Mazowsza, uwzględniającego zwłaszcza:

1. Rozwój sieci ogniw organizacyjnych T-wa: Oddziałów w powiatach północnych, Kół i Oddziałów Zakładowych oraz Klubów specjalistycznych. Działalność tych ogniw powinna być także ważnym czynnikiem w rozwoju życia kulturalnego miast i osiedli województwa. Oddziałom należy zapewnić odpowiednie warunki lokalowe.

2. Rozbudowę działalności obsługi ruchu turystycznego. Sieć ORT należy organizować przede wszystkim w większych ośrodkach ekspedycyjnych oraz ważniejszych ośrodkach recepcyjnych tworząc ORT ewent. dla 2—3 Oddziałów na zasadzie porozumienia między Oddziałami.

3. Rozwój kadry przewodników, która powinna ros-

nać zgodnie z potrzebami w tym zakresie, w pierwszym rzędzie w tych Oddziałach, w których uruchamiane będą ORT-y.

4. Rozwój imprez turystyki kwalifikowanej zwłaszcza w Kółach i Oddziałach. Należy znacznie zwiększyć ilość przewodników turystyki kwalifikowanej.

5. Stwarzanie szerszych możliwości uprawiania turystyki i wypoczynku na terenie Mazowsza dla mieszkańców Warszawy poprzez:

— wytyczanie i popularyzowanie nowych interesujących szlaków turystycznych,

— zagospodarowanie turystyczne tych szlaków w szczególności w oparciu o system stacji turystycznych,

— rozbudowę sieci informacji i poradnictwa krajoznawczo-turystycznego.

Podstawowym warunkiem powodzenia w pracy Zarządu Okręgu jest dalsze umacnianie i rozwijanie współdziałania ze związkami zawodowymi, organizacjami młodzieżowymi i radami narodowymi.

Plenum Zarządu Głównego PTTK zobowiązuje Prezydium ZG do udzielania stałej pomocy Zarządowi Okręgu w realizacji tych zadań oraz do rozpatrzenia postulatów przedłożonych przez Zarząd Okręgu Mazowieckiego, zwłaszcza dotyczących uregulowania wzajemnych stosunków organizacyjnych między Okręgiem Mazowieckim a Oddziałem Stołecznym.

PIĘKNE PRZYKŁADY WSPÓŁPRACY

W pięknie odremontowanym budynku Dworca Głównego PKP w Wałbrzychu umieszczono wielki plan miasta. Na propozycję PTTK uwzględnienia również informacji dla przybywających turystów — kierownictwo Dworca Głównego na podstawie materiałów uzyskanych z Oddziału PTTK zleciło domalowanie wyjść na szlaki turystyczne trasą odpowiednich ulic. Duże brawa dla kolejarzy.

*

Bolączką turystów wędrujących oznaczonymi szlakami turystycznymi jest brak znaków malowanych zwykle farbą na drzewach. Brak paru znaków może zdezorientować wędrujących i narazić ich na znaczne opóźnienie, odszukiwaniem dalszych znaków w nieznanym otoczeniu itp. Często znaki turystyczne są umyślnie niszczone.

W sprawie tej wałbrzyskie PTTK nawiązało ścisłą łączność z Okręgową Dyrekcją Lasów Państwowych we Wrocławiu oraz z Nadleśnictwem Wałbrzyskim. To ostatnie szczególnie gorąco wzięło sobie do serca współpracę z turystami. Po odbytej naradzie oraz odprawie z pracownikami leśnymi postanowiono w razie niezbędnej potrzeby wycięcia drzewa, ucinąć je nad wymalowanym znakiem, zgłaszać dostrzeżone braki znaków do PTTK itp. Leśnicy czynią to zresztą we własnym interesie, gdyż turysta idący szlakiem nie zbaca z drogi, nie wydeptuje ruma leśnego, zmniejsza się niebezpieczeństwo pożarów, zaśmiania lasu itp. Współpraca Wałbrzyskich Leśników z PTTK zastępuje na dużą pochwałę.

IX SPŁYW KAJAKOWY NA BRDZIE

Dokończenie ze str. 5

z ramienia władz miejscowych: Prezes Okręgu PTTK Bydgoszcz W. Maksymowicz, Wiceprzewodniczący WKKFIT G. Gutowski. Po złożeniu meldunku o przebiegu Spływu przez Komandora Spływu — inż. A. Pieczyńskiego, pożegnali uczestników przedstawiciele miejscowych władz, a następnie ogłoszono wyniki punktacji Spływu, wręczając nagrody i dyplomy. Zwycięzcą w punktacji zespołowej i indywidualnej zostało — po raz trzeci PTTK — Brodnica, otrzymując już na własność puchar przechodni ZG PTTK, puchar Komisji Turystyki Kajakowej ZG PTTK oraz Błękitną Wstęgę Brdy. Wśród zespołów zakładowych — zwyciężył TKKF — Elektron — Bydgoszcz, a z zespołów związkowych — KKW Bydgoszcz.

34 uczestników otrzymało Odznakę Miłośnika Brdy (za 5-ciokrotny udział), wydano i zweryfikowano 81 brązowych TOK, zaliczono punktację na 18 srebrnych i na 10 złotych. Wśród zespołów wyróżniających się należy wymienić wodniaków z Brodnicy, zespół „Kaszubów” z Gdańska.

Podsumowując wyniki i doświadczenia tegorocznego Spływu należy organizatorem podziękować zwłaszcza za:

— wzorowy ład i porządek organizacyjny podczas przepływów i biwaków,

— dobór fachowej kadry pilotów grup zagranicznych,

— opracowanie dla uczestników szczegółowych opisów krajoznawczych,

— b. sprawne i wnikliwe sędziowanie na trasie,

— doskonałą opiekę lekarską,

— wprowadzenie prawdziwie turystycznej i koleżeńskiej atmosfery na Spływie.

Są jednak i drobne zastrzeżenia, a więc przede wszystkim zle i drogie zaopatrzenie żywnościowe w kioskach i barobusach PSS.

Pewnych poprawek — wydaje się — wymaga także regulamin punktacji spływowej, który był zbyt szczegółowy i jednostronny.

(K. J.)

Muzeum w zamku Grodno

Sprawa urządzenia skromnej ekspozycji muzealnej w Zamku Grodno nabiera realnych kształtów. Po odbytych naradach z Woj. Konserwatorem Zabytków i Przedstawicieli Muzeum Śląskiego zostało zdecydowane, iż jesienią 1964 r. nastąpią dalsze prace konserwatorskie na Zamku Grodno (wymiana tynków, okien, remonty dachów, korony murów itp.).

Jednocześnie przygotowujący będzie scenariusz oraz ekspozycję do stoiska muzealnego. Zamek Grodno będący tzw. „trwałą ruiną” (bez możliwości odbudowy) nie ma warunków na urządzenie muzeum (oświetlenie, posadzki, centr. ogrzew. itp.) — może natomiast pomieścić skromną rzeczową ekspozycję.

Już obecnie wycofano z Zamku Grodno resztki sprzętów, części zbroi, przez co wnętrze nabrało schludniejszego wyglądu.

Dla wygody zwiedzających umieszczono szereg plansz przedstawiających chronologicznie historię Zamku, plan pomieszczeń zamkowych, próbę rekonstrukcji Zamku itp.

Wysokie odznaczenia państwowe dla działaczy PTTK

Z okazji 20 rocznicy Polski Ludowej wielu działaczy PTTK otrzymało wysokie odznaczenia państwowe oraz odznakę „Zasłużonego Działacza Turystyki”.

Order Sztandaru Pracy I kl. — Piotr Gajewski — prezes ZG PTTK;

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski — Zygmunt Beczkowicz — Warszawa;

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski — Jan Krecza — członek Prezydium ZG PTTK, Aleksander Schielle — ZG PTTK, Michał Pajdowski — Lublin.

Złoty Krzyż Zasługi — Jerzy Doening — Kraków; Stanisław Gabryszewski — W-wa; Wojciech Militz — ZG PTTK; Stefan Strogulski — Sekretarz Generalny ZG PTTK

Tytuły „Zasłużonego Działacza Turystyki” otrzymali następujący działacze PTTK: Bolesław Badyna — Katowice, Bernard Bortlik — Katowice, Zdzisław Brzeziński — Gliwice, Tomasz Chłudzinski — Warszawa, Mieczysław Domagała — W-wa, Romuald Dwornicki — Opole, Ryszard Galecki — Poznań, Janusz Grzybowski — Kraków, Stanisław Herbst — Warszawa, Janusz Jabrzemski — Opole, Franciszek Jaśkowiak — Poznań, Andrzej Jędrusik — Gdańsk, Tadeusz Kaszper — Katowice, Janusz Krauze — Zielona Góra, Jan Krecza — Kraków, Ferdynand Kremzer — Opole, Adam Kónarski — Poznań, Jerzy Kruczała — Kraków, Alfons Kuczka — Katowice, Edward Lisiewicz — Olsztyn, Mieczysław Lewicz — Warszawa, Włodzimierz Maksymowicz — Bydżcz, Władysław Manduk — Łódź, Helena Mączewska — Zielona Góra, Józef Merta — Katowice, Maria Irena Mieliska — W-wa, Mieczysław Pokorski — Wrocław, Stanisław Pajdowski — Lublin, Zbigniew Płonka — Kraków, Stefan Popowski — Warszawa, Stanisław Romaszkan — Warszawa, Andrzej Rozmarynowicz — Kraków, Tadeusz Rycerski — W-wa, Marian Rydlewski — Białystok, Wiesław Sanecki — Katowice, Jan Stankiewicz — Warszawa, Włodzimierz Strasburger — Wrocław, Adam Strączek — Katowice, Zofia Sumińska — Warszawa, Sylwester Tomaszewski — Warszawa, Jerzy Ustupski — Zakopane, Henryk Walkowski — Łódź, Stanisław Węglowski — Wrocław, Zofia Węgrzyn — Kraków, Maria Zaborska — Koszalin.

PREZYDIUM

obrady

Ostatnie informacje z Prezydium ZG PTTK podane były z dnia 19 lutego 1964 r. Od tego czasu odbyło się siedem posiedzeń Prezydium ZG (11.III, 25.III, 15.IV, 27.V, 11.VI, 24.VI, 29.VII).

A oto tematyka posiedzeń:

1. Prezydium podjęło uchwałę o włączeniu się do obchodów XX-lecia PLR i podejmowanych czynach społecznych dla uczczenia tej rocznicy.
2. Zatwierdzono plan wydawniczy na 1964 r.
3. Ustanowiono jeden pion techniczny w PTTK.
4. Zatwierdzono bilans PTTK za 1963 r.
5. Zatwierdzono budżet PTTK na 1964 r.
6. Porozumienie o współpracy PTTK z Ministerstwem Oświaty.
7. Porozumienie o współpracy PTTK z KC ZMS.
8. Konferencja prasowa w Lublinie na temat udziału PTTK w obchodach XX-lecia PRL i tematy młodzieżowe.
9. Zatwierdzono na stanowisko dyrektora Biura Oddz. Stołecznego PTTK kol. Jerzego Piwońskiego.
10. Na stanowisko dyrektora Dyrekcji Inwestycji ZG PTTK kol. Walentego Wachowiaka.
11. Zwołanie uroczystego X Plenum poświęconego działalności Tow. w XX-leciu do Kalisza w dniach 14—15.XI.1964 r.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GKKFIT W SPRAWIE OBOZOWISK TURYSTYCZNYCH

Publikujemy poniżej Zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie obozowisk turystycznych.

Zarządzenie definiuje dokładnie pojęcia „pole biwakowe” i „camping”, określa jakim warunkom powinny odpowiadać, gdzie winny być zlokalizowane i jak wyposażone.

Jeden z punktów Zarządzenia poświęcony jest znakom informacyjnym (tablice, kierunkowskazy itp.). Oznakowanie informacyjne jest bardzo istotnym elementem dla prawidłowej obsługi ruchu turystycznego.

Niezależnie od obowiązujących wymogów jakim mają odpowiadać obozowiska turystyczne, bardzo istotne jest przestrzeganie właściwej nomenklatury na oznaczenie: „camping” i „pole biwakowe” stosując ją prawidłowo we wszystkich serwisach i wydawnictwach. Pojęcia te bowiem były częstokroć pomieszane wprowadzając dezorientację. Prosimy o zapoznanie informatorów w punktach IT z właściwą terminologią.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 17 lipca 1964 r.

w sprawie określenia warunków, jakim powinny odpowiadać tereny pod obozowiska turystyczne

Na podstawie § 7 ust. 3 uchwały nr 61 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie koordynacji działalności w zakresie zagospodarowania turystycznego kraju (Monitor Polski Nr 15, poz. 85) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1 Określenie „obozowisko turystyczne” w rozumieniu niniejszego zarządzenia oznacza camping lub pole biwakowe.

2. Camping jest przeznaczony dla indywidualnych turystów motorowych, rowerowych, wodnych oraz pieszych i stanowi teren trwale ogrodzony, strzeżony i wyposażony w urządzenia umożliwiające turystom pobyt, nocowanie i przyrządzanie posiłków.

3. Pole biwakowe jest przeznaczone dla zorganizowanych obozów młodzieżowych, indywidualnych turystów rowerowych, motorowych, wodnych oraz pieszych i stanowi teren nie strzeżony, ogrodzony prowizorycznie lub oznakowany, wyposażony w urządzenia sanitarne najprostszego typu.

§ 2. 1. Camping należy wyznaczyć na terenach odpowiadających następującym warunkom:

- 1) położonych w lesie, nad brzegiem jeziora, rzeki, morza, lub w ich pobliżu,
 - 2) posiadających podłoże suche, możliwie płaskie i trawiaste, mających zapewniony szybki odpływ powierzchniowych wód opadowych,
 - 3) położonych z dala od źródeł hałasu oraz uciążliwych lub szkodliwych wyziewów,
 - 4) posiadających możliwości kąpieli w pobliżu campingu — w razie jego lokalizacji nad zbiornikami lub ściekami wodnymi,
 - 5) położonych w miarę możliwości w pobliżu sieci energetycznej,
 - 6) dostępnych dla wjazdu samochodów,
 - 7) posiadających możliwość ujęcia wody pitnej w ilościach wystarczających dla zakładanych potrzeb.
2. Przy ustalaniu powierzchni campingu należy przyjmować w zależności od podłoża 50—100 m² na jedną osobę. Do powierzchni tej nie wlicza się powierzchni znajdujących się w obrębie campingu plaż, skarp i zwartych zarośli.

Dokończenie na str. 8

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GKKFiT W SPRAWIE OBOZOWISK TURYSTYCZNYCH

Dokończenie ze str. 7

3. Wielkość campingu powinna umożliwiać równoczesny pobyt od 100 do 300 osobom.

§ 3. 1. Pola biwakowe należy wyznaczać na terenach odpowiadających warunkom określonym w § 2 ust. 1 pkt 1-6, a ponadto posiadających na terenie pola lub w jego pobliżu możliwość ujęcia wody pitnej w ilościach wystarczających dla zakładanych potrzeb.

2. Przy ustalaniu powierzchni pola biwakowego należy przyjmować 100 m² na jedną osobę. Do powierzchni tej nie wlicza się znajdujących się w obrębie pola plaż, skarp oraz zwartych zarośli.

3. Wielkość pola biwakowego powinna umożliwiać równoczesny pobyt od 50 do 100 osobom.

§ 4. Camping należy wyposażać co najmniej w następujące urządzenia:

- 1) punkt wody pitnej (studnia, pompa) na terenie campingu,
- 2) ustępy stałe o ilości oczek odpowiadających zakładanej liczbie uczestników (1 oczko na 20 osób),
- 3) zbiorniki na odpadki,
- 4) ogrodzenie trwałe,
- 5) pomieszczenie dla dozorczy z podręczną apteczką umożliwiającą pierwszą pomoc oraz najprostszym sprzętem przeciwpożarowym (gaśnice, łopaty, topory).
- 6) stół wkopany na stałe, osłonięty daszkiem, służący do ustawiania kuchenek turystycznych.

§ 5. Pole biwakowe należy wyposażać co najmniej w następujące urządzenia:

- 1) punkt wody pitnej na polu biwakowym lub w jego sąsiedztwie,
- 2) ustępy suche,
- 3) dół na odpadki,
- 4) ogrodzenie prowizoryczne (np. z żerdzi, lin) lub tylko oznaczenie tabliczkami zasięgu pola biwakowego,

5) stół wkopany na stałe lub płyty kuchenne albo betonowe służące do ustawiania kuchenek turystycznych.

§ 6. Obozowiska turystyczne należy wyposażyć w następujące znaki informacyjne:

- 1) tablicę główną informacyjną przy wjeździe na teren obozowiska,
- 2) tablice informacyjne umieszczone przy drogach publicznych, a w razie lokalizacji obozowiska nad wodą — również przy szlaku wodnym,
- 3) strzałki kierunkowe od tablic informacyjnych do obozowiska.

§ 7. Obozowiska turystyczne sąsiadujące bezpośrednio z lasem należy od strony lasu zabezpieczyć pasem izolacyjnym przeciwpożarowym o szerokości 2 metrów.

§ 8. Obozowiska turystyczne nie mogą być wyznaczone na terenach położonych:

- 1) w strefie głębokiego i długotrwałego cienia,
- 2) na glebach słabo związanych (np. na piaskach lotnych),
- 3) w uprawach leśnych, młodnikach oraz drzewostanach poniżej 40 lat,
- 4) w rezerwach przyrody,
- 5) w lasach glebo- i wodnochronnych (np. na wydmie przedniej w pasie nadmorskim),
- 6) w drzewostanach, w których prowadzone są prace częściowe,
- 7) w drzewostanach żywicowanych,
- 8) na pasach energetycznych pod przewodami wysokiego napięcia.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**Przewodniczący Głównego Komitetu
Kultury Fizycznej i Turystyki
W. Reczek**

Oddział PTTK i MKKFiT w Pabianicach organizuje Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny pn. „Turystyka w Polsce w okresie 20-lecia”

Tematyka fotografów powinna obejmować szeroki wachlarz zagadnień związanych z turystyką (zabytki historyczne, folklor, życie na wędrownkach, odpoczynek na czasach turystycznych itp.).

Konkurs ma na celu zainteresowanie szerokich rzesz fotografatorów do uprawiania turystyki, a co za tym idzie do poznawania piękna naszego kraju, historii i osiągnięć Władzy Ludowej.

Warunki konkursu

1. W konkursie mogą brać udział fotografatorzy zrzeszeni i niezrzeszeni.
2. Do konkursu zostaną dopuszczone fotografie dotychczas niepublikowane i wystawiane.
3. Programy mogą być opracowane dowolną techniką fotograficzną w formatach 24 x 18 lub większe. Prace winny być nie naklejone i nie oprawione.
4. Każdy autor może nadesłać dowolną ilość prac.
5. Fotografie należy na odwrocie podpisać godłem i liczbą trzycyfrową oraz podać tytuł pracy i rok wykonania.
6. Prace winny zawierać zaklejoną kopertę opatrzoną takim samym godłem i liczbą jak na fotografiach, zaś w kopercie: 1) imię i nazwisko autora, 2) adres autora, 3) wykaz fotografów, 4) podpis autora.
7. Fotografom należy nadsyłać względnie składać osobiście w Oddziale PTTK w Pabianicach, przy ul. Pułaskiego 21 w godz. urzędowania 9-16.
8. Termin nadsyłania prac upływa z dniem 15 października rb.
9. Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi do dnia 15 listopada rb. po czym — otwarcie pokonkursowej wystawy połączone z rozdaniem nagród.
10. Za najlepsze fotografie przewidziane są nagrody:

I nagroda	— zł 800.—
II „	— zł 500.—
III „	— zł 300.—

11. Organizatorzy zastrzegają sobie prawo zatrzymania wybranych prac.
12. Wszelkich informacji udziela osobiście i telefonicznie w godzinach urzędowania Oddział PTTK w Pabianicach, ul. Pułaskiego 21, tel. 29-05.
13. Interpretacja powyższego regulaminu należy do organizatora.

Buletyn Informacyjny ZG PTTK — redaguje Kolegium
Wydawca: Dział Propagandy i Wydawnictw
Zarządu Gł. PTTK
Adres redakcji: Warszawa, ul. Senatorska 11 tel: 26488
Wydaje: Agencja Wydawnicza „Ruch”
Nakład: 5000 egz.
Zakł. Graf. „Ruch” W-wa, zam. 1265-64 Z-26.

Pozdrowienia B.7!

Do Redakcji Biuletynu Informacyjnego ZG PTTK
Pozdrowienia z Obozu Młodzieżowych Organizatorów Turystyki w Bazie Auto-stop PTTK w Rzewnicy
przesyła
Oddział Międzyuczelniany PTTK
Obóz Wędrowny — „Człuchów”

CENTRALNY ZLOT PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ

Komisja Turystyki Pieszej ZG zawiadamia wszystkich przodowników Turystyki Pieszej, że w dniach 9-11 października br. zorganizowany zostanie w Zegrzynku pod Warszawą Centralny Zlot Przodowników Turystyki Pieszej, połączony z plenarnym zebraniem Komisji Turystyki Pieszej.

Zawiadomienia wraz z programem Zlotu i obrad przesłane zostaną wszystkim zainteresowanym pod adresem domowym.

Prosimy zarezerwować wolny czas na uczestniczenie w Zlocie!

Komisja Turystyki Pieszej ZG PTTK

Nowe wydawnictwa

Nowogard doczekał się cennej dla turystów i krajoznawców publikacji Stanisława Rzeszowskiego p.t. Nowogard i okolice wydanej przez „Sport i Turystykę”.

Dotychczas o regionie tym istniała tylko wydana w r. 1959 przez tamtejszy Oddział PTTK broszura „Z dziejów Nowogardu”.